

235

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 29 listopada 1975 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie sprzedaży przez Państwo budynków z równoczesnym oddawaniem działek w użytkowanie wieczyste.

Na podstawie art. 16 ust. 2 ustawy z dnia 14 lipca 1961 r. o gospodarce terenami w miastach i osiedlach (Dz. U. z 1969 r. Nr 22, poz. 159, z 1972 r. Nr 27, poz. 193 i z 1974 r. Nr 14, poz. 84) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 18 maja 1970 r. w sprawie sprzedaży przez Państwo budynków z równoczesnym oddawaniem działek w użytkowanie wieczyste (Dz. U. z 1975 r. Nr 2, poz. 9) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 1:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Podstawą do ustalenia ceny sprzedaży domów mieszkalnych i innych budynków jest szacunek dokonany przez biegłych wyznaczonych przez prezydentów (naczelników) miast, naczelników gmin (miast i gmin) oraz naczelników dzielnic, zwanych w dalszych przepisach »terenowymi organami administracji państwowej«.”

b) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. W uzasadnionych wypadkach terenowe organy administracji państwowej mogą nie stosować zasady określonej w ust. 3 i przy ustalaniu wartości odtworzenia domu mieszkalnego (innego budynku) przyjmować za podstawę koszty budowy poniesione przez inwestora, zmniejszone stosunkowo do stopnia zużycia lub zniszczenia domu mieszkalnego (innego budynku). Jeżeli ustalenie kosztów budowy poniesionych przez inwestora nie będzie możli-

we, przy ustalaniu wartości domu mieszkalnego (innego budynku) można przyjmować przeciętne koszty wybudowania takiego domu (budynku) z okresu jego budowy.”;

2) w § 17 ust. 2 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„2. Wojewodowie i prezydenci miast stopnia wojewódzkiego mogą wprowadzić stosowanie stawek określonych w tabeli d'a miast o większym zaludnieniu również w miastach zaliczonych do kategorii niższej.”;

3) w § 20:

a) w ust. 2 dodaje się zdanie w brzmieniu:

„W razie obniżenia nabywcom budynków (lokalii) pierwszej wpłaty na podstawie § 19 ust. 2 umorzenie wynosi odpowiednio 30%, 23% i 15% ceny pozostającej do zapłaty po uiszczeniu kwoty płatnej przy zawarciu umowy.”

b) skreśla się ust. 3,

c) w ust. 4 skreśla się wyrazy „w ust. 3”, a ustęp ten otrzymuje kolejną numerację 3;

4) w § 24 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Do dnia 31 grudnia 1980 r. zwalnia się właścicieli lokali w domach wielomieszkaniowych od obowiązku wpłaty 1% opłaty rocznej od wartości lokalu z tytułu ponoszenia kosztów remontów kapitałnych.”

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: P. Jaroszewicz

236

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 16 grudnia 1975 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie zakładowego funduszu nagród.

Na podstawie art. 1 ust. 2, art. 10 pkt 3 oraz art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o zasadach tworzenia i podziału zakładowego funduszu nagród oraz zakładowych funduszy socjalnego i mieszkaniowego (Dz. U. Nr 27, poz. 150) po porozumieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 1 października 1973 r. w sprawie zakładowego funduszu nagród (Dz. U. z 1973 r. Nr 41, poz. 249 i z 1974 r. Nr 49, poz. 306) § 10 otrzymuje brzmienie:

„§ 10. 1. Konferencja samorządu robotniczego może część naliczonego, lecz nie wykorzystanego zakłado-

wego funduszu nagród, nie większą jednak niż 25% środków, o których mowa w art. 10 ustawy, przeznaczyć na nagrody:

1) dla pracowników, którzy wnieśli szczególnie duży wkład w realizację gospodarczych i społecznych zadań zakładu pracy, dla pracowników, którzy przyczynili się do szybkiego wdrożenia oraz rozwoju produkcji wyrobów o wysokim poziomie nowoczesności i użyteczności, jak też do oszczędności surowców i materiałów,

2) dla najlepszych mistrzów i wychowawców młodzieży.

2. Zakład pracy przeznacza 50% naliczonego, lecz nie wykorzystanego zakładowego funduszu nagród na zakładowy fundusz mieszkaniowy.
3. Kwoty ze środków, o których mowa w art. 10 ustawy, nie wykorzystane w roku bieżącym, po-

większają środki przeznaczone na ten cel w roku następnym."

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i stosuje się do obliczania zakładowego funduszu nagród, poczynając od obliczania tego funduszu za rok 1975.

Prezes Rady Ministrów: P. Jaroszewicz

237

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 17 grudnia 1975 r.

w sprawie szczegółowych zasad tworzenia Państwowego Funduszu Kombatantów i Więźniów Obozów Koncentracyjnych i zarządzania tym funduszem.

Na podstawie art. 2 ust. 4 ustawy z dnia 23 października 1975 r. o dalszym zwiększeniu świadczeń dla kombatantów i więźniów obozów koncentracyjnych (Dz. U. Nr 34, poz. 186) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Źródłem dochodów Państwowego Funduszu Kombatantów i Więźniów Obozów Koncentracyjnych, zwanego dalej „funduszem”, jest dotacja z budżetu centralnego.

2. Wysokość dotacji ustala roczny plan funduszu.

3. Projekt rocznego planu funduszu opracowuje Minister do Spraw Kombatantów w porozumieniu z zainteresowanymi ministrami oraz Zarządami Głównymi: Związku Bojowników o Wolność i Demokrację, Związku Inwalidów Wojennych PRL oraz Związku Ociemniałych Żołnierzy PRL.

§ 2. 1. W rocznym planie funduszu uwzględnia się środki finansowe niezbędne na pokrycie potrzeb funduszu, a w szczególności na:

- 1) wypłatę emerytur i rent przyznanych lub podwyższonych na podstawie art. 6 ustawy z dnia 23 października 1975 r. o dalszym zwiększeniu świadczeń dla kombatantów i więźniów obozów koncentracyjnych (Dz. U. Nr 34, poz. 186) oraz innych świadczeń pieniężnych przysługujących osobom pobierającym te emerytury i renty,
- 2) wypłatę rent inwalidzkich i rodzinnych oraz innych świadczeń pieniężnych przewidzianych w ustawie z dnia 29 maja 1974 r. o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i wojskowych oraz ich rodzin (Dz. U. Nr 21, poz. 117),
- 3) budowę i wyposażenie sanatoriów uzdrowiskowych, zakładów leczniczych oraz domów zasłużonego kombatanta,
- 4) koszty utrzymania oraz koszty remontów obiektów, o których mowa w pkt 3,
- 5) doraźną pomoc pieniężną dla członków zwyczajnych i podopiecznych Związku Bojowników o Wolność i Demokrację, Związku Inwalidów Wojennych PRL oraz Związku Ociemniałych Żołnierzy PRL,
- 6) doraźną pomoc pieniężną dla kombatantów i więźniów obozów koncentracyjnych oraz pozostałych po nich członków rodzin, udzielaną przez Urząd do Spraw Kombatantów,
- 7) inne wydatki na pomoc socjalną dla osób wymienionych w pkt 5 i 6.

2. Środki finansowe funduszu nie wydatkowane w roku budżetowym przechodzą na rok następny.

§ 3. Środki finansowe funduszu przeznaczone na emerytury i renty oraz inne świadczenia pieniężne wypłacane

przez oddziały Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Minister do Spraw Kombatantów przekazuje temu Zakładowi.

§ 4. 1. Środki finansowe funduszu przeznaczone na budowę i wyposażenie obiektów, o których mowa w § 2 ust. 1 pkt 3, Minister do Spraw Kombatantów przekazuje łącznie z limitami nakładów inwestycyjnych Ministrowi Zdrowia i Opieki Społecznej, a w części dotyczącej inwestycji objętych planem terenowym — właściwym terenowym organom administracji państwowej stopnia wojewódzkiego.

2. Przekazanie z funduszu środków finansowych łącznie z limitami nakładów inwestycyjnych, o których mowa w ust. 1, następuje po wprowadzeniu inwestycji do planu inwestycyjnego.

§ 5. Środki finansowe funduszu przeznaczone na pokrycie kosztów utrzymania oraz kosztów remontów obiektów, o których mowa w § 2 ust. 1 pkt 3, Minister do Spraw Kombatantów przekazuje Ministrowi Zdrowia i Opieki Społecznej; część tych środków Minister Zdrowia i Opieki Społecznej może przekazać terenowym organom administracji państwowej stopnia wojewódzkiego.

§ 6. 1. Środki finansowe funduszu przeznaczone na doraźną pomoc pieniężną dla osób wymienionych w § 2 ust. 1 pkt 5 Minister do Spraw Kombatantów przekazuje Zarządom Głównym: Związku Bojowników o Wolność i Demokrację, Związku Inwalidów Wojennych PRL oraz Związku Ociemniałych Żołnierzy PRL — na podstawie wniosków zarządów głównych tych związków.

2. Minister do Spraw Kombatantów w porozumieniu z zarządami głównymi związków wymienionych w ust. 1 ustala zasady udzielania przez te związki doraźnej pomocy pieniężnej oraz wysokość kwot, jakie mogą być świadczone w ramach tej pomocy.

§ 7. 1. W sprawach nie unormowanych rozporządzeniem mają zastosowanie przepisy dotyczące funduszy celowych wydane przez Ministra Finansów na podstawie Prawa budżetowego.

2. Organy, zarządy główne organizacji społecznych i inne jednostki, którym przekazano środki z funduszu, są dysponentami niższego stopnia w rozumieniu przepisów o funduszach celowych.

§ 8. W § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 12 sierpnia 1963 r. w sprawie pokrywania wydatków na zaopatrzenie emerytalne niektórych osób (Dz. U. Nr 31, poz. 205) skreśla się pkt 2.

§ 9. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1976 r.

Prezes Rady Ministrów: P. Jaroszewicz